

„Edinost“

Izhaja dvanjak na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdanji na leto . . . gld. 21.— Za samo večerno izdanje . . . 12.— Za pol leta, četrti leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na načrte brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon štv. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcijskega lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcijskega lista „Edinosti“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Novejše vesti.)

Dunaj 27. Knez Bolgarski je sprejel oponudne grofa Goluehowskega v zasebni avdijenciji. Knez je sprejel tudi turškega poslanika Mohmut Nedin beja.

Dunaj 27. Ferdinand Bolgarski je zvečer odpotoval v Varno. Na kolodvoru ga je pozdravilo osobje turškega in bolgarskega poslaništva.

Dunaj 27. Gledé krize se ni nič spremenilo. Cesar je bil ves dan v Berndorfu, kjer se je udeležil otvoritve delavskega gledališča, katero je ustanovil o priliki cesarjevega jubileja tovarnar Artur pl. Krupp.

Budimpešta 27. Dobro obveščeni krogi oprekajo, da bi se bila grof Thun in pl. Szell podrobila glede kvote za skupne stroške.

Budimpešta 27. Danes ob 9. uri zvečer uprizorili so socijalni demokrati obhod po mestu, zahtevajo občno volilno pravico. Pred opero je zahtevalo redarstvo, da se razidejo. Ker množica ni hotela ubogati, so zaprli kakih 100 oseb. Ob 10. uri je bil zopet povsodi mir.

Barcelona 27. Maks Regis je našel zavetja pri svojih tukajšnjih prijateljih.

Rim 27. V dobro obveščenih krogih zatrjujejo, da se Turčija pripravlja na vojne korake v Makedoniji; mnogo orožja so že poslali tječaj ter ustanovili 12 skladisč za isto.

Bellgrad 27. Danes popoldne so razglasili razsodbo v nadaljni pravdi zaradi razdaljenja veličanstva. Profesor Mile Pavlovič je obsojen v 3-letno, železniški uradnik Milan Marković v 6-letno, Bože Marković v 8-letno in Milan Vesnić v 2-letno ječo.

Bellgrad 27. Na 20-letno ječo obsojeni radikale arhimandrit Elija Gjurić je zblaznel.

PODLISTEK.

Vida.

Spisala Kopriwa.

Berta se je malo nasmehnila, saj Vida sploh ni imela navade toliko govoriti o kaki stvari, a vendar si je mislila: Skoro, da ima prav Vida.

* * *

In zopet je bila na pošti Berta Bavdek, Vrhovska učiteljica.

Danes ji ni bil dolg čas, Smejala se je, menila roki, in zopet smejava.

»Oj ti Vida, daj, napravivi! O to ti bo izvrstno, jaz se že kar veselim. — Daj no, daj, zavabali se bovi, smejavali, o to bo krasno!«

Glej Berta, bodi pametna, jaz res ne morem. Premisli, če izve Henrik, kaj bi dejal?!

»A beži, kaj naj bi dejal — nič! Lepo te prosim, kaj pa je to, če si privoščivi par veselih uric? Saj tako ni nič tukaj. Človek bi kmalu splesnoval iz same puščobe. Kar ti je še inteligence dve uri na okolo, ima že vsaki svojih petdeset na plečih in družee so jim že bolj puste, nego oni sumi. Tisti Mirko Milčič bi že bil, tisti Mirko izpod Klancea pa ti je, kakor štor v gozdu; niti odkriti se ne zna pošteno. — Tako je pregovarjala Berta Vido.

»Oh Berta, jaz si res ne upam.«

»Pojdi, pojdi, misliš, da je Henrik res tako

London 27. Vojne priprave so dosedaj stale že nad jeden milijon šterl. Vsa železniška podjetja so v stanju mobilizacije. Konec prihodnjega tedna se ukrepa za južno Afriko 25 eskadronov konjice. Angleški častniki kupujejo v severni Ameriki vse mogoče, česar treba za vojsko. V soboto odide v Afriko zrakoplovni oddelek in del streljiva za topničarje.

„Agraria“.

IV.

Ko se je ta slavna družba na lastne oči prepričala, koliko grozne škode je provzročila peronospora meseca novembra, ko se je zadostि že načudila groznemu opustošenju meseca nobembra — tam o Sv. Martinu — povedal je tajnik Agrarie, prof. Stossich, da imamo tudi sredstvo proti tej grozni bolezni. Treba je pridno škopiti.

Navzoči domačin je vprašal: »Gospod, kako pa naj škopimo, zgoraj ali zdolaj?«

Stossich: »Da bo bolj gotovo, škopite zgoraj in zdolaj.«

Domačin: »Če pa ostane tekočine na grozdju?«

Stossich: »Tedaj pa pomočite grozd v vodo in ga operite z vodo.«

Okoličani, sedaj veste: kar hitro vzemite vsaki svoj lonec in tečite po vinogradih prat grozdje. Vsaj »Agraria« vas uči tako.

V.

Tudi za živinorejo skrbi »Agraria«. V neki vasi je imela bika-plemenjaka. Bil je res izvrsten skakač. Agraria je prišla ogledat si ga. Jeden členov komisije je gledal bikha od zadaj in vskliknil: »Bella vacha, deve dar assai late. — (Lepa krava, dajati mora dosti mleka.) — Gospod odbornik »Agrarie« je zamenjal bikha s — kravo.

nepameten, da bi se jezik na te, če spiševi tako nedolžno anonce in jo pošljevi v »Narod«? — Saj bi se niti ne vedelo, da je od tu; jaz pišem kaki prijateljici, pa nam ona preskrbi vse potrebno!«

»Napravi, če že le hočeš, pa jaz ne pišem niti enega pisma, naj se jih oglaši še toliko.«

»Saj ti ne bo treba, vsem pišem jazz, je hitela Berta, vzela kos papirja in napisala:

»Dve gospici, jedna plavo— druga črnolaska, želiti vstopiti v korispondenco z izobraženim, duhovitim gospodom. — Smoter dopisovanja bo seveda le zabava. Pisma naj se naslovijo pod št. 10 ali 20, poste restante Ljubljana.«

»O to bo fino, kar veselim se že!« in kar vzela je iz Vidinega predala pismen papir in pisala »Narodu«, da se anonce natisne, in prijateljici, da bo preskrbovala pisma.

Vida je malo skrbelo. Bila je nevesta sodnega pristava in bala se je, da Henrik ne bi bilo kaj prav. Pa ko jo je Berta zagotovljala, da ne bo imela nikaceh neprilik zbor tega, umirila se je.

Berta je hitro zgotovila pismi. Pogovarjali ste si še nekaj časa o tem in bližni veselie, ki jo priredi Vrhovska podružnica sv. Cirila in Metoda.

»Dolgečas bo, pa pridev vendor, je dejala Berta in pripovedovala Vidi, da bo nagovarjala načelnika, da se priredi šaljiva tombola. »Smehu bo nekaj, ljudem bo ugajalo, jaz pa kupim srečke.«

Oglas

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno narocilo s primernim popustom. Posiana, osmrtnice in javne zahtvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošljajo **uredništvu**. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema **upravnost**. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahaja v ulici Carintia štv. 12. **Upravnost, odpravnost in sprejemanje inseratov** v ulici Molin piccolo štv. 3, II. nadst.

In vendar daje vlada denar v povzdrogo živinoreje taki družbi, katere odborniki mislijo, da so biki-plemenjaci — dobre krave.

VI.

V Sloveniji vasi si je »Agraria« pri nekem kmetovalcu ogledala bika in vprašala, da li je na prodaj in za kako ceno. Domačin je prodal bika za 45 gl. in drugi dan je korakal prav tisti bik po Slovenji vasi v neko drugo vasi, kakor biki-plemenjak, bogsigavedi katere pasmi, v vrednosti 138 gld. Koliko je bil zaračunjen pa oni bik od 45 gld. slavnvi vladi, o tem se lehko sami prepričajo, ako pogledajo v zapisnike.

VII.

O premovanju konj, katero je priredila »Agraria« z državno podporo, čujemo različne govorice. Kako so se nemški konji prekrstili v laške, o tem že črkajo vrabe na strehi. Obljubljen nam je natančen opis tudi te stroke »gospodarstva«, kateri priobčimo, da razkrinkamo tudi to komedijaštvo.

VIII.

Slovenski državni poslane! Vidite, kam vlada razsipa denar, denar žuljavih rok! Postavite se po robu!

Njegovi ekscelenți grofu Goëssu pa še eno: Vi hvalite Agrario in temu ne more nihče oporekat. Agraria ima drevesnico, katero vzdržuje z državno podporo. Potrudite se v to drevesnico. Koj pri vratih zagledate jabolko z velikim napisom: »Pomo Garibaldi«. Idite naprej in najdete napis: »Persico Trionfo di Solferino«. Preglejte vse napisne in kaj najdete! Garibaldi, Vittorio Emanuele, Margherita, Trionfo di Solferino itd. itd. — to pač ne priča o veliki hvaležnosti »Agrarie« do avstrijskih grošev!

In ekscelenca, Vi hvalite tako družbo, Vi hvalejte tako delovanje?! Kaj je res desnica na Du-

milno je par dni. Vida je bila sama v poštni sobi. Stranke so ravno odšle. Prišle so po pisma takoj ob devetih, ko prikaja pošta. Hitro je prebrala drobno a gosto pisano pisemec rožnatega papirja, došlo od Henrika. Pisal ji je veseli novice. Razinere so se mu poboljšale in ako Bog da, pride v pustu po nju v Vrhovje.

Vida je bila vesela. Kako tudi ne! Nekaj časa je sedela tako brezmiseln, brezdelno, kakor v sladkem snu, a potem pa se je zganila — saj je imela še toliko dela!

In zopet je razvrščala pisma in pisala v velike knjige. — Hkratu se je spomnila nečesa.

»Pogledati moram«, je rekla, vzela številko »Naroda« iz enega izmed množih malih oddelkov in je iskala zadaj, kjer so anonce.

»Aha je že! Radovedna sem, če je ravno tako, kakor je napravila Berta?« Iskala je malo med papirjem in res je dobila kos konceptnega papirja.

»Da, ravno tako je! O ta Berta!«

Zdaj je nekdo potkal.

»Svobodno!«

V sobo je stopil v lovsko opravo oblečen, srednje velik mlad mož, črnih las, malih brk in zagorele kože — Mirko Milčič, posestnik lepe domačije ondi pod Klancem in zajedno gozdar kneza Auersperga.

(Prile še.)

najaz brez moči, ali pa hoče grof Thun tako vladati? (Članek je bil pisani pred padom grofa Thuna. Grof Thun je sicer šel, ali vprašanje ni prav nič zgubilo na svoji aktuelnosti. Ured.)

Solferino vzbuja v nas Avstrijeih britke spomine, kajti tam je namočena zemlja z zvesto slovensko krvjo. Isto tako pa je hud za nas spomin na ono vlado, ki daje denar prav tisti družbi, da nas zamore na naših tleh žaliti z napisima: «Trionfo di Solferino!»

(Zvršetek.)

DOPISI.

Iz Pazina, 27. septembra 1899. (Gonja Italijanov proti hrvatskemu gimnaziu v Pazinu) [Izv. dop.] — Italijani se ne morejo pomiriti. Zlasti njih novinstvo, v prvi vrsti »Popolo istriano« iz Pulja in »Idea italiana« iz Rovinja, prinašajo zopet in zopet po cele kolone dolge članke, da bi prikrili ali vsaj zmanjšali si-jajni uspeh, ki smo ga dosegli mi na vpisovanju na hrvatski gimnazij v Pazinu. Seveda ponavljajo vedno iste — laži: kako da so naši duhovniki letali po hišah in kako da so podkupovali stariše, samo da jim — posodijo otroke do božičnih praznikov in potem da se isti zopet vrnejo na svoje delo; kako da so naši otroci zamazani in nesposobni za srednješolski pouk ter zmožni le za po-jedelstvo; kako da niso še nikdar videli šole in kako da ne morejo dobiti stanovanja v Pazinu, zbor česar da morajo spati po hlevih; kako dobivajo toli slabo hrano, da se ne bodo mogli učiti in da gotovo obole. Kako pa na nasproti strani njihovi učenci bivajo v samih palačah, jedo kakor knezi in so prišli v šolo kakor domov, ker poznajo solo itd. itd.

To klepetanje je preneumno, da bi zaslužilo resnega odgovora. Le par opazk bodi nam dovoljenih tu. Na gvorjenje, da naši niso še nikdar videli šole, so že dali primeren odgovor vsprejemni izpiti in ga dado še — učni uspehi. Torej le malo potrpljenja, gospoda! Tako nespametni ljudje, slabí politiki in neracionalni narodni gospodarji pa vendar nismo, da bi metali narodni kapital tja skozi okno in da bi trosili goldinarje za otroke, od katerih nimamo ničesar pričakovati! Mi nimamo deželnega odbora v svojih rokah, kakor ga imajo Italijani, mi ne upravljam nobenih deželnih zakladov, mi nimamo štipendijev na razpolago, mi nimamo denarja, da bi ga mogli razsipati v zgorj demonstracijske svrhe. Kar hočemo storiti za našo milo dečo v Pazinu, to bo prihajalo iz naših lastnih hrvatskih in slovenskih žepov! In takov denar, kravave žulje lastnega naroda, hočemo porabiti le za tako mladino, od katere — v kolikor je možno soditi v naprej — moremo pričakovati, česar trebam toliko nujno: zdrave, v resnici izobražene, de-lavne in značajne inteligence! In, hvala Bogu, take mladine se je oglasilo toliko, da bomo imeli dovolj skrbi za njih; kamo-li da bi mogli trositi še za druge!

Pa saj tudi oni sami vedo dobro vse to. Peče jih, peče, in hlaže se, kakor morejo. Peče jih in boli in strah jih preleta ob misli na bodočnost! Tega ne morejo preboleti, da se je v njih Pisino italiana per eccellenza upisalo na hrvatski gimnazij nad 100 čvrstih in bistrih dečkov našega naroda, iz katerega vzraste evet razumnostva. Strah jih je, ker vedo, da velik del teh zasede nekdaj važna mesta v deželi in da žnjimi pride nova éra, ko birokracija ne bo več dobivala direktive iz — italijanske stranke. In to bo začetek konec italijanskega gospodstva v Istri. Hine illae lacrumae! Zato ne odgovajamo dalje na vse bedastoče in zaključujemo z besedama v »Popolo Istriano«: Respic finem.

Politični pregled.

TRST 28. septembra 1899.

Krisa. Včeraj ni bilo cesarja na Dunaju. S tem je tudi povedano, da se ni nič zgodilo za rešenje krize.

Pred par dnevi se je bil raznesel glas, da Njegovo Veličanstvo namerja pozvati k sebi voditelje opozicije in staviti do njih določno vprašanje, da li se čuti manjšina dovolj močno v to, da izvede premembo sistema in da sestavi novo vlado? To je seveda za opozicijo zelo zelo kočljivo vpra-

šanje in glavni gonjitelj obstrukcije, »Neue Freie Presse«, je skočil takov strah v kosti, da je prihitela z uvodnim člankom, v katerem ona hitro odgovarja na označeno vprašanje, da — ne! S tem je od najpoklicnejšega glasila priznana vsa obnemoglost obstrukcijskih strank za pozitivno delo. Zato pa tem pridneje kriče po uradniškem ministerstvu, ki naj bi pestilo desnie. Ker sami ne morejo prevzeti dolžnosti večine, a bi hoteli vendar uživati pravice večine, pa zahtevajo, naj bi viši činitelji tiščali naravno večino ob tla in naj bi zagotovili manjšini, česar si sami pridobiti ne morejo: gospodarstvo nad večino! In taki ljudje so prokljinjali vlado grofa Thuna in vso desnico v imenu — avstrijske ustave in parlamentarizma! V imenu konstitucije zahtevajo, naj se gazi — konstitucija! Ali ga je hinavstva na svetu!

Imenitni, kakor vedno, odkar so zlezli v uniformo nemške gemeinburgschaft, so tisti dunajski hinaveci, ki čujejo na ime — krščanski socialisti. Njih glavno glasilo »Deutsches Volksblatt« kliče po kakem generalu kakor načelniku prihodnje vlade. Vzrok tej krščanski želji nekrščanskih komedijskev je, kakor zatrja omenjeno glasilo, ta, ker bi kakov general ložje dušil eventuelno češko obstrukcijo. Tako torej! Sedaj vemo: ako nemška obstrukcija zasramuje in dejanski napada predsedništvo, ako mesto primanjkujočih argumentov govoré nemške pesti, frče tintniki in grozé nemški noži v rokah nemških profesorjev, ako se poljublja Nemecem etablirati anarhijo mesto rednega dela, je vse to dovoljeno in obramba pravie parlamenta; ako bi se pa stvar malec zasukala in bi hoteli Čehi malec kopirati nemške izvirnike, bi bilo to zločin, bi bilo nečuvano početje, za katero more prinesiti zadoščenje jedino le — britka sablja kakega hudega generala. Taki poštenjaki so ti krščanski socialisti! In je še ljudij v Slovencih, ki nam zamerjajo, da ne moremo biti prijatelji takim — zaveznikom najhujših sovražnikov vsake mrve prava za avstrijske Slovane!

»Information« črta sedanje položenje napotno: Večina drži trdno skupaj kakor še nikdar in je trdno odločena, da ne dovoli nikakega poskusa za vladanje proti večini. V očigled spoznaju, kako težko bi bilo v državnem zboru ob njega sedanji sestavi, napraviti red, se je mej drugim pojivala tudi misel, da bi se državni zbor razpustil in razpisale nove volitve pod parolo: ali za, ali proti nagodbji z Ogersko! Spočetniki te misli pa dokazujo, da žive v popolnem nepoznanju avstrijskih razmer. Te parole si stranke večine ne pustijo usiliti na noben način. One pričakujejo mirno eventualnosti novih volitev in vstopijo v iste le pod parolo, »da se vzajemnost desnice mora ohraniti in da se je trdno držati istih skupnih načel.«

Je torej vedno isto: ali uradništvo ministerstvo, ali general z britko sabljo ali nove volitve: večina, aka je zložna, ima svojo moč.

Sporazumlenje med Avstro-Ogersko in Rusijo glede dogodkov na Balkanu. Nedavno so izvestni krogi, ki vedno mečejo seme nesporazumlenja med Avstro-Ogersko in Rusijo, hoteli porabiti za svoje nečiste namene tudi dejstvo, da si je neki ruski general ogledal bolgarsko vojsko. Češ: Avstrija, budi oprezen in zahtevaj pojasnila radi tegača zavratnega početja, nasprotuočega dogovoru med Dunajem in Petrogradom. Uspeh tega poziva pa je bilo — preziranje od vseh strani. Narobe: kneza Bolgarskega so ravnokar vsprejeli na Dunaju najslavesneje in politički svet vidi v tem sigurno znamenje, da je sporazumlenje med Avstro-Ogersko in Rusijo glede dogodkov na Balkanu najpopolnejše.

Kakova razlika: knezu Ferdinandu se utrja pozicija ob sporazumlenju obeh velikih držav, onega generalissima v Belegradu pa ne vejo, kako bi se ga enkrat iznebili celo dunajski nedavni — najtopljeji prijatelji!

Shod socialistov v Brnu. O narodnem vprašanju je izvrševalni odbor predložil predlog, ki smo jih že priobčili svojedobno. V bolje umevanje pa povedarjamo še enkrat njih vsebino. Ti predlogi zahtevajo, da se narodno in jezikovno vprašanje v Avstriji konečno uredi v zmislu jednakega prava in jednakopravnosti. Avstrija budi demokratična država narodnosti, deli naj se v avtonomne narodne in samoupravne skupine, ki naj se kolikor mogoče urede po jezikovnih mejah; te sa-

monupravne skupine vsakega naroda tvorijo po jedno narodno skupino, ki sama in popolnoma avtonomno ureja svoje narodne stvari (jezikovne in kulturne); narodnim manjšinam v mešanih krajih naj se s posebnim zakonom zagotovi varstvo; ne priznavajo se nikake narodne predpravice in zahteva po državnem jeziku se odklanja; vendar se priznava že obstoječe dejstvo nemškega občevalnega jezika, dokler ni drugačia takega jezika, ne pa da bi iz tega navstal kakov privilegij, izključnjoč druge jezike; shod izjavlja slovesno, da vsaki narodnosti priznava pravico do narodne eksistence in narodnega razvoja, da pa si narodi le v tesni mejsebojni solidarnosti morejo priboriti vsaki napredek svoje kulture.

Temu nasproti predlaga eksekutiva južnoslovanske socijalno-demokratične stranke resolutejo, ki je proti temu, da bi se narodi identifikovali z ozemljem ter predlaga, da vsaka v Avstriji živeča narodnost bodi jedna avtonomna skupina brez ozira na to, kje da bivajo nje členi. Vsaka skupina naj samostojno ureja svoje narodne stvari. Teritorialna območja naj bodo zgolj administrativnega značaja in brez upliva na narodne odnose. Izključiti je torej vse narodne predpravice in tudi državni jezik. Potreba mejsebojnega občevanja sama dovede svobodne narode do tega, da se bodo učili tudi one jezike, katere potrebujejo poleg svojega maternega jezika za praktično porabo.

Razpravo o narodnem vprašanju je shod začel včeraj. Resolutejo izvrševalnega odbora je utemeljeval poročevalce Seliger. Njegova izvajanja so se gibala v smeri gori označene prve resoluteje. Rekel je, da socijalni demokratje niso iz ljubezni do Avstrije za rešenje tega vprašanja, ampak radi tega, ker se vsi narodni boji bijajo na hrbitu proletariata. To vprašanje treba rešiti, da dobimo prostora za gospodarska vprašanja. Govornik je trdil, da od narodnih bojev imajo največ dobička fevdale in klerikale.

Za Seligerjem je soporočevalce Nemec začel govoriti v imenu Čehov.

Po daljši razpravi se je izvolila komisija, se stoeča iz obeh poročevalcev in 14 členov, kateri je nalog predložiti shodu predlog, v katerem bi bile združene glavne točke obeh resolutej.

Z bojkotiranjem pariške razstave ne bo nič! Tudi juha, ki jo kuhajo Dreyfusardi, se ne je tako vroča, kakor jo mešajo v loneu. Kar ves svet naj bi bil bojkotiral francosko svetovno razstavo radi obsodbe v Rennesu. In v Budimpešti je mnogo Židov, ki niso nič manje hudi nego so drugod. Ni čuda torej, da se je bil tudi v mestnem zboru budimpeštanskem oglašil neki Eötvös s predlogom, naj se radi Dreyfusa tudi to mesto ne udeleži razstave v Parizu. Včeraj pa se je oglašil župan z odgovorom, da je oziv na mednarodne odnose in gospodarske potrebe, radi katerih ne more preklicati že dane obljube ter da ne more podpirati nikakega predloga proti udeležbi.

Domače vesti.

Osobna vest. Poštni viši oskrbnik v Ljubljani, g. Šorli, je dobil naslov in značaj poštnega ravnatelja.

Agitacija proti škofu tržaškemu. Iz Pirana nam pišejo: Dne 1. oktobra ima prti v Piran prevzetišeni škof tržaško-koperski, mons. Sterk, na biranje. Izvedeli smo, da poznani agitatorji namrejajo o tej prilikli demonstracijo proti našemu vladiki. Čujemo tudi, da se je od strani pametnih in miroljubnih ljudij okrajao glavarstvo v Kopru obvestilo o teh nakana agitatorjev v — municipalni palači piranski. Radovedni smo, kako jo ukrene naša okrajna politička oblast in da-lj bo imela toliko srčnosti, da stopi na prste svojim — prijateljem in nadzorovateljem?

Iz Pazina nam pišejo dne 27. t. m.: Z dovoljenjem deželnega šolskega sveta se je vpisal včeraj še jeden dijak, Slovenec iz Sežane.

Grde spekulacije naših »dobrih prijateljev«! Iz Pazina nam pišejo: Italijanske novice so pisale pred nekoliko dnevi, da je v Istri prav malo grozljja, in še ono, kar ga je, da je bolno. To vest so ponatisnile tudi druge italijanske, nemške in celo slovenske novice.

Res je, po nekaterih krajih je malo grozdja, zato pa ga je po drugih krajih veliko in lepega.

Gori omenjena vest je bila le fina spekulacija naših »dobrih prijateljev«. Med njimi je namreč mnogo trgovcev z vinom in grozdjem. Le-ti računajo tako-le: S takimi vestmi odvrnemo od Istre trgovce iz drugih dežel, a posledice bo, da bomo mi potem prav po ceni kupovali vino in grozdje ter je prodajali pozneje z lepim dobičkom. Oj, kako nas imajo radi ti »dobri prijatelji!«

Pozor torej, trgovalci! Pridite osebno, prepričat se! Ali pa pišite na občinska zastopstva ali na vinarsko zadružno v Pulj. Tudi vsaki duhovnik dotičnega kraja, od koder bi želeli pojasnil, vam rad postreže.

Prosili bi tudi druge slovenske in hrvatske liste, da bi opozorili v tem zmislu.

Tržaškim Srbom. Pišejo nam: Naši tržaški Srbi le preradili koketirajo z našimi najzagrizenjšimi nasprotniki. To je dejstvo, ki je istotako dobro znano, kakor je mora iskreno obžalovati sleherni tržaški Slovan. Ako jih vprašaš, zakaj da tako postopajo, odgovarjajo ti, v prvo, da tu je trgovsko mesto in da so Lahi v večini; potem pa, da njim ni mogoče družiti se z Slovenci, ker da jih Hrvatje žalijo in napadajo!

Mi nočemo trditi, da se to poslednje ni morda godilo v prejšnjih časih, ali da bi Srbe še danes kdo žalil, tega ne verujemo; da, celo izključujemo to, ker mi Slovenci ne trpimo, da bi se tu naši bratje žalili in ker poznamo tukajšnje Hrvate, da so predobri Slovani, da bi hoteli žaliti svoje in naše brate.

O priliki prihoda dramatične družbe Stojković so se odprle oči marsikateremu Srbu, vidě, da ta družba ne more dobiti v tem mestu, kjer je pet gledališč, niti enega! Da, niti redutne dvorane ji ni bilo mogoče dobiti, ker je družba — slovanska!!

Sedaj vidite, dragi bratje Srbi, da vam Lahi plačujejo — nemilo za drago! Zato vas rotimo, da se pridružite nam avtohtonim prebivalcem Slovanom, ki vas sprejmemo z odprtimi rokami v svojo sredo, kjer bomo delali, ne za srbsvo ali hrvatstvo, ampak za našo skupno mater Slavo. Mi vas ne sprejmemo hinavsko v svojo sredo, kakor to delajo lahoni, ampak vas sprejmemo kakor svoje lastne brate, ter vas bomo čuvali kakor take, ne boječi se naših ukupnih nasprotnikov.

Danes se bodo v dvorani »Tersicore« (ulica Chiozza št. 5) predstavljalji »Graničari«, pozneje pa »Balkanska carica«, delo knjaza Nikole Črnogorskega. Te predstave naj bodo simptom našega zbljanja, našega pobratimstva — na veke!!

Slovani,

Krleč Izgled. Pišejo nam: Med civilizovanimi narodi je navada, da se po smrti sovražnika eventualna njega zla dela pokrivajo s plassem pozabnosti. To navado imamo tudi mi Slovenci, toda kakor so izjeme v vsaki stvari, tako morajo biti tudi tu.

Včeraj sem govoril z nekim tukajšnjim ruščarjem, ki mi je povedal, da je minoli petek umrl neki znani trgovec z jestvinami na Acquedottu. Dotičnik je imenoval pokojnika: »Quel ignorante!«, kar me je — nerazjelo, ampak užalostilo. Treba namreč povedati, da je bil pokojnik sieer iz vipske doline doma, a silno nasproten nam in naši narodni stvari. Povsodi je bil našim nasprotnikom na uslugo. O priliki zadnjih volitev je agitoval celo na način, kakoršnjega ne dovoljuje zakon!

Bil je sieer soliden trgovec, a propal je vendar popolnoma, ker so mu njega ljubi politički prijatelji vse pojedli in mu vračali njegovo službovanje laški stvari na način, kakor kaže gori navedeni vsklik. Dokler so se mastili okolo pokojnika, dokler je nilo evenka, so ga pač povzdigovali v deveta nebesa, potem pa je bil — ignorante! To je plačilo za njega odpadništvo ter soyraštvo, ki je je gojil do svojega lastnega rodu! Ali da bo izgled še drastičneji, moramo konstatovati še, da se je imel pokojnik le dobrohotnosti našega znanega veletržca, gosp. Mihuela Trudna, zahvaliti na tem, da je postal samostojen trgovec! Bog bodi pokojniku milostljiv in daj, da bi te vrstice uplavale na vse one, ki bi morali biti naši, a so naši — nasprotniki!

Trgovec.

Jesenki evetovi. Jeseni se. Listi na drevesih se kažejo v vseh barvah, ne da bi bili zaplenjeni. Lepi, mladi in starajoči se svet je zbran v Gorici

v polnem številu, najbolj razglašeni glasoviri se odpirajo zopet in deželnozborsko-spravne preludije že mečejo svoje senče pred nas — visoka sezona je torej zopet tu. Kronist jo pozdravlja s prisiljenim navdušenjem, kajti v nevarnosti je, da mu prazni dogodki, brez vsebine, vzrastejo čez glavo, jedna nesenzacijonalna senzacija se podi za drugo, in obupano bo moral obesiti svoje pero na klin, ako bi se moral še z madamo Areolani (urednico židovskega Corriera) boriti za prvenstvo. Secesijistična smer, se svojimi ženskimi izstradanimi prikaznimi, narekuje »ton«, najneverjetnejše toalete kriče proti nebu, parola je: bodite vitkega stasa, in pride čas, ko bodo Marijine kopelji (na Češkem) Meka vsem modnim damam in umetnik v stradaju, Sueci, njih prorok. Toda jaz nočem pisati žalobnega spomina na zdravi znaise za oblike v kaki prejšnji modni dobi, niti nočem izrekati odsodbe nad sedanjo modo, ampak puščam vsakomur in tudi sleherni ženski, da po svoji facon postane srečna. V dobrohotni velikodušnosti moji mi rabi ta prislovica tudi za viteza Blaža z Razdrtega, ki bi goriške Slovence hotel žrtvovati na oltarju italijanske domovine. Toda, ne glede na to, da li bi bila taka žrtev tudi pravična, je irredentarski kožel že pripravljen in čaka le na spravno-klavni nož, ki ga drži v roki firma Goëss-Pajer. Na vprašanje, kateri predsednik mi je ljubši, Pajer ali Venuti, odgovarjam brezpogojo: grof Goëss, ki je zapisal spravo na zastavo — gospoda Pajerja, ne da bi bil pomislil, da o tem gre beseda tudi Slovencem in da se isti ne dajo več odpravljati s praznimi obljubami. Sieer pa bi bilo lahko mšljeno, ako bi primorski kaos predčasno slikali na steno in da bi duha prejšnjega deželnega glavarja puščali plavati nad Goricu. Mirujoči tečaj v valovju prikazni se imenuje Blaž z Razdrtega. On ne dovoljuje, da bi se njegovim rojakom skrivila nijedna pleša. Jaz pa dodajem, kar še treba in kličem slovanski večini Primorja pred oči sieer že obmlateni, toda ne zloumljivi še s vlastno krovom vih palie, in ker ljubim mir, puščam, da je državni pravnik dober mož, govorim, ako treba, nedolžno o vremenu, spremenjajočem september v april, in se varujem celo, da ne pridev navskrijš »Corriere di Gorizia«, kateremu se dozdeva, da je že združen z Italijo. Kismet! Je usoda taka.

Po »Adriatische Post«.

Nov poštni urad. V Trzinu na Kranjskem, okraj Kamnik, se s 1. oktobrom t. l. odpre nov poštni urad za pisemsko in vožno pošto z nabiralnico poštno-hranilničnega urada.

Dražbe premičnin. V petek, dne 29. septembra ob 10. uri predpoludne se bodo vsled naredbe tuk. e. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledče dražbe premičnin: v ulici Farneto št. 16, čižme; Corso št. 1, bronene slike; v ulici Mareo Polo Casa Nuova, hišna oprava; v ulici della Toretta št. 8, hišna oprava; v ulici Rossetti št. 1, mize in stoli; v ulici della Stazione št. 1366, hišna oprava in 1 blagajna; v ulici Chiozza št. 2, hišna oprava.

S parnika v Ječu. Na krovu Lloydovega parnika »Habsburg«, ki je prišel včeraj iz Aleksandrije ter se usidral v lazaretu pri Sv. Jerneju, so aretilari nekega Spiridijona Sorito, ki je bil svojemu gospodarju Plantu v Masuraku pri Aleksandriji poneveril 400 lir šterlin (okoli 4000 gld.). G. oficjal Krainer je našel pri Soritu 40 lir šter. in 10 gld. a. v., a v njegovi prtljagi še razven tega 300 lir šter. Sorito mora absolvirati karanteno v lazaretu sv. Jerneja, kjer ga — ločenega od drugih potnikov — čuvata dva redarja.

K poglavju »svobodna ljubezen«. 18-letna Alejzija Z. iz ulice del Bosco se je seznanila pred tremi meseci s 33-letnim zidarjem Petrom Flego, ki ji je obljudil, da jo poroči ter jo pregovoril s tem, da je zapustila svojce in šla stanovati k nekim znancem Petra, kjer je čakala dneva poroke. V tem pa je izvedela, da je Peter Flego že oženjen in oče štirih otrok. Nesrečna mladenka se je skešano vrnila k svoji materi ter ji tožila svojo nesrečo. Stvar se je naznanila policiji in g. oficijal Titz je včeraj v jutro v ulici S. Maurizio aretilar našega Don Juana.

Smrt v valovih. Jakob Vatovec je našel včeraj popoludne v zalivu pri Miljah truplo utopljence, v katerem so spoznali 53-letnega Antona Piščanca, katerega so bili nedavno odpustili iz

službe v javnih skladisčih. Piščanca ni bilo videti že nekoliko dni.

Povožen. 17-letni pek Josip Novak iz ulice Madonnina št. 24 je prišel včeraj v imenovan ulici pod voz, ki ga je nevarno poškodoval. Z resilne postaje so ga spravili v bolnišnico.

Loterijske številke izžrebane dne 27. t. m.:
Praga 54 42 60 14 6
Levov 27 42 46 53 36

Različne vesti.

Don Jose Echegaray (izgovor Ečegaraj), češki dramatik »Veliki Galeoto« je družba g. Stojkoviča predvčeraj predstavljala v Trstu, se je rodil leta 1835. v Madridu, kjer živi tudi danes kakor profesor matematike in fizike na inženirski študij. Razna temeljita znanstvena dela so mu pripomogla, da je postal člen kralj. akademije znanosti. Tudi v parlamentu je igral svoje dneva važno ulogo.

Leta 1874. je izdal prvi svoj igrokaz »La sposa del vengatore«, ki je poln pretresljivega dejanja, krepko črtanih značajev ter pisani v plemnitem, živahnem jeziku. Število njegovih dram, igrokazov in šaloiger je veliko. Glede plodovitosti se ga more primerjati le edinemu Lopede Vegi. Najvažnejša dela njegova so moralna žaloiga »O Laocura o Santidat«, lahka in duhovita komedija »Un Critico incipiente« in našemu občinstvu ponujena, a tako slabo obiskana psihologička drama »Il gran Galeoto«. V novejšem času se opaža na njegovih delih upliv Ibsenov (El Hijo de don Juan) in Dumasov v divni drami »Marianna«. A on ni navaden posnemalec, ampak povsodi se kaže svobodna ustvarljivost, krepak duh in bujna južna fantazija.

Ponarejevalci denarja. Kakor javljajo iz Lipsije, so zasledili v neki vasi na Anhaltškem veliko nadnarodno družbo ponarejevalev denarja, ki so imeli tamkaj celo tovarno, v kateri so izdelovali srebrni in zlati denar vseh narodov. Med zapoljenim denarjem je tudi mnogo ponarejenih avstrijskih goldinarjev.

Tiralnica za Crispijevim sinom. Rimsko državno pravduštvje je izdalо tiralnico za najstarejšim sinom bivšega ministra-predsednika, Crispija, Ludovikom Crispijem, ki je svojemu očetu pripravil že marsikatero britko uro. Leta 1892. ga je dal oče, kakor dovoljuje to italijanski zakonik, nekaj mesecov zapreti. Ko so ga izpustili iz zapora, se je seznanil z neko rimsko grofico. Poslednji so leta 1896. na nepoznan način izginili vsi — dijamanti. Preiskava je dokazala, da je javno menenje morda imelo prav, ko je metalo sum na mladeg Crispija, da je provzročitelj tativne. Vsled takih neprijetnosti je zapustil domovino ter se nastanil v Argentiniji, kjer je dobil mesto v neki italijanski banki. Malo potem je zbežal z ženo svojega šefa v Urugnay, (Dalje na četrti strani.)

Zaloga in tovarna

pohištva vsake vrste

od

Alessandro Levi Minzi v Trstu.

Piazza Rosario štev. 2.

(šolsko poslopje).

Bogat izbor v tapetarijah, zrealih in slikah. Ilustriran cenik gratis in franko vsakemu na zahtevo.

Cene brez konkurenčnosti.

Predmeti postavijo se na brod ali železnicu, brez da bi se za to kaj zaračunalo.

Velika zaloga

solidnega pohištva in tapecarij

od

Viljelma Dalla Torre v Trstu

Trg S. Giovanni hiš. štev. 5 (hiša Diana).

Absolutno konkurenčne cene.

Moje pohištvo donese srečo!

kjer jo je pustil na cedilu, ko ni bilo več evenka. Sedaj je skoraj dokazano, da je bil mladi Crispi zapleten v tativno pri grofici Cellero. Vsled tega se je izdala tiralnica.

O Levčevem „pravopisu“.

(Dalje.)

Točki 444, 445. — Pod Bučko v tihi ali jasni dolinici je obči vir, ki ima baje čudotvorno moč; pot do njega je vsakemu prosta, t. j. brez vseh ovir, tako da more vsakdo slobodno hoditi zajemati vanj. Blizi vira živi sumosvoj, sloboden, mogočen ohol gospodar, ki tudi veruje o čudotvorni moči onega vira in pridno premarijivo zjema iz njega, dasi ima doma svojo dobro vodo. — Vi bučenski sosedje imate tudi svojo lastno vrlodobro živo vodo na izobilje, ali hočete uživati tudi čudotvorno vodo onega vira; no, ne zahajate pa po njo po odkriti poti naravnost na vir, nego hodite jo proti onega oholeža, naj je vam da i z svoje posode, in ste mu prav hvaležni, ako je vam godrjava da, in celo veseli ste in vsi zadovoljni, da on vam o vsakej priliki to ponaša, da vas sramoti in vam očita divjast. — Oh, mili moj, povej mi, je li tako vaše moledovanje in izposojevanje lepo, pametno, modro? Je li tako vaše počenjanje častno? Ne?! pa zakaj tako delate? zakaj nečete biti slobodni? —

Glej, baš tako nesmetno in nečastno je, da se naši književniki mej Švabe zaletavajo in zatekajo po tuje fraze, po one iste tuje besede, katere si je Švab sam izposodil (in to mnogo mnogo) ter po svoje prikrojil, pa še kako nerodno, n. p. glagole na — ieren! Mar našim književnikom ni slobodno zajemati neposredno v Latineah in Gerkah samih? Čemu se svojoj tesnoserčnosti, svojoj maladušnosti Švabu zarobijo in tako priznavajo, češ da je on vrlejši?! On pa to, se ve, o vsakej priliki hlastno izkoršča nam v nečast in sramočenje.

(Pride še.)

Brzjavna in telefonična poročila.

(Zadnje vesti.)

Opatija 28. Semkaj sta došla bolgarska princea, sina kneza Bolgarskega, Boris in Ciril, z spremstvom. Nastanili so se v dvoreu Amalija.

Dunaj 28. Sinoči je umrl bivši minister dr. Rittner.

Dunaj 28. Njegovo Veličanstvo je dovolilo ustanovitev češke tehnične šole v Brnu.

Dunaj 28. Danes se je raznesel glas, da se sestava novega ministerstva poveri baronu Gautschu. To govorico potrja tudi dejstvo, da je bil Gautsch včeraj vsprejet od cesarja.

Ne ve se pa, kako ministerstvo boče osnovati: ali uradniško ali koalicijsko, kajti vse kaže, da za sedaj ni misliti ni na strogo desničarsko ni levičarsko vlado. Cesar je vsprejel tudi voditelje desnice Jaworskega, Bilinskega, Engela in Dianulja.

Caracas 28. Poslopje ministerstva za notranje stvari so hoteli razpršiti v zrak.

Pariz 28. Vojni minister general Gallifet je dospel Piequartu pismo, v katerem povdarda, da preiskava, uvedena na zahtevo Piequarta, ne dopušča najmanjega suma glede vodstva pisarne za obveščanja, kateri je bil on voditelj.

Boemfontein 28. Reuterjeva pisarna javlja: Zbornica svobodne države Oranje je sklenila načrti vladi, naj uporabi vsa sredstva, da se — ne da bi se krešli čast in neodvisnost države Oranje — zagotovi mir Transvala. Nadalje želi zbornica izraziti menjenje, da vojna je zločin.

Naznanilo-

Podpisani si usoja javiti, da je prevzel od gosp. **Ivana Godnig-a** povsem na novo urejeno trgovino jestvin v ulici Farneto štv. 26. (nasproti bolnišnici) in dobro založeno z vsem potrebnim blagom.

Osobito priporoča: Kavo (ekorijo) Sv. Cirila in Metoda, sirkovo moko za prasiče po 6 1/2 nvč. kg., otrobi drobne in debele, olje, sladkor, kavo, sodo itd..

Blago je vse sveže in ene nizke. — Pošilja se tudi na dom.

Odličnim spoštovanjem

Ivan Suban.

Dr. JOSIP MARTINIS

doktor vsega zdravilstva in specijalist za očesne bolezni
se je preselil

v ulico Valdirivo štv. 3, I. nad.

Ordinira na domu vsaki dan od 8 do 8 3/4 zjutraj in od 1 do 2 popoludne. — Za uboge od 2 do 3 v ulici Molin piečolo štv. 1, I. nadstr.

Priznano najboljši z vatem patenitiranim novostni lastne iznajdbe tehnično dovršeni

glasovirji

dobe se najboljši in najcenejše direkto pri tovarnarju

Henriku Bremitz

c. kr. dvornemu začagatelju,

Trst — Borzni trg številka 9 — Trst

Bistirani katalogi na zahtevanje franko.

ZALOGA POHISTVA IN OGLEDAL

Rafaela Italia

TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST

Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimne in peresne, ogledal in železnih blagajn, po cenah, da se ni batl konkurence.

Spiritus sinapis compositus

ALGOFON.

Jedino sredstvo proti zobobolu, revmatič. glavobolu, migreni itd.

Steklenica z navodilom stane le 20 nvč.

ter se dobiva jedino le v lekarni

PRAXMARER (Ai due Mori) Piazza grande TRST

Paziti na ponarejanja.

Konsumna zaloga olja

razpošiljatve iz glavnih pridelkov od 5 litrov naprej (prosto Gorice).

Olje jedilno fino	32 nvč.
" dalmatinško	36 "
" istrsko	40 "
" namizno La	44 "
" " najfinješje	48 "
" " extra	56 "
" " specijalitetno	60 "
" Posebno za cerkveno luč	38 "

Rinnione Adriatica di Sicurtà v Trstu

zavaruje

proti požarom, prevozu po suhem, rekah in morju, proti toči, na življenje v vseh kombinacijah.

Glavnica in rezerva društva dne 31. decembra 1892.:

Glavnica društva	gld. 4,000,000—
Premijna rezerva zavarovanja na življenje	13,326,346-98
Premijna rezerva zavarovanja proti ognju	1,632,248-22
Premijna rezerva zavarovanja blaga pri prevažanju	49,465-07
Reserva na razpolaganje	500,000—
Reserva zavarovanja proti premijanju kurzov, bilanca (A)	333,822-42
Reserva zavarovanja proti premijanju kurzov, bilanca (B)	243,331-83
Reserva specijalnih dobičkov za varovanja na življenje	500,000—
Občna rezerva dobičkov	1,187,164-86

Urad ravnateljstva:

Via Valdiriv 2, (v lastni hiši).

Velik izbor

trakov, čipk, bordur, vezenj, svile in različnih garnitur ter vseh drobniarj za šivilje in modistično.

— Vspremajo se naročbe možkih oblek po meri in najnižjih cenah.

— Velik izbor blaga za narodne zastave in narodnih trakov po najnižjih cenah.

„EDINOST“

večerno in zjutranje izdanje

se prodaja, razen v drugih navedenih tobakarnah, tudi

na južnem kolodvoru.

R. PRETNER - TRST

via Geppa štv. 5.

Spedičijska in komisijska poslovница.

Vspremje vsakovrstna zastopstva.

Priporoča se slavnemu slovenskemu trgovskemu svetu in drugemu občinstvu za vse vrste pošiljatve bodisi o dovožanju v Trst ali izvažanju iz Trsta. Preskrblja vse potrebne manipulacije na carinskih uradih, vspremje blago v pohrano.

Oprt na na veliko izvežbanost, pridobljeno v 10-letnem delovanju v tej stroki, zagotavlja lahko najtočnejšo postrežbo.

R. Pretner.

Korespondenca se vodi v slovenskem, hrvaškem, češkem, nemškem in italijskem jeziku.

„THE GRESHAM“

angležko zavarovalno društvo na življenje v Londonu.

Aktiva društva do 31. decembra 1897. Kron 159,997,579—

Letno vplačilo premij in obresti do 31. decembra 1897. 28,823,375—

Izplačana zavarovalnina in obresti od obstanka društva (1848.) 343,860,067—

V letu 1897. izdanih 7468 polic za glavne od 67,331,351-91

Prospekti, ceniki in v obče vse druge informacije določajo se vsakemu na pismeno vprašanje od niže imenovanega zastopstva, katero dopisuje v vseh jezikih.

Glavno zastopstvo v Trstu.

Via del Teatro štv. 1, „Tergesteo“ Scala IV.

Isc ejo se dobri, zastopniki agentje in potovalci.